

Kedves Támogatók!

A Várgesztesért Közalapítvány Kuratóriuma ezúton fejezi ki köszönetét mindazoknak a magán személyeknek, akik 2011. évi személyi jövedelemadójuk 1 %-ával támogatták Várgesztest és a várgesztesi lakosságot.

A NAV 2012. novemberben 277895 Ft-ot utalt át a Várgesztesért Közalapítvány bankszámlájára.

2012-ban a hagyományokhoz híven az óvodások és iskolások kirándulását, családi majálit, a sport ügyét, a nyelvvizsgát szerzett várgesztesi lakosokat támogattuk.

Az Alapszabály értelmében a www.vargesztes.hu / Civil szervezetek honlapon elektronikusan adjuk közre a tényleges egyszerűsített éves beszámolót, amit 2013. ápr.28-án fogadtunk el.

Idézek a Könyvvizsgálói jelentésből: „Az egyszerűsített éves beszámoló Várgesztesért Közalapítvány 2012. dec.31-én fennálló vagyoni, pénzügyi helyzetéről megbízható és valós képet ad a számviteli törvénnyel, illetve az egyéb szervezetek beszámoló készítési és könyvvizelési követelményeinek sajátosságairól szóló 224/2000.(XII.19) Kormányrendeletben foglaltakkal összhangban.”

2013. elején valamennyi családot levélben kértünk meg, hogy a helyi civil dolgaink anyagi hátterének biztosításáért támogassák nagyobb számban a Közalapítványt. Ennek a kampánynak az eredményét csak a 2013-ban, a NAV által utalt összeg ismeretében láthatjuk meg.

A Kuratórium az eddigi tevékenységek és aktivitások megtartása mellett, az Alapító Okirat szellemében szeretne újítani, valamint több támogatót találni.

Egy újfajta lehetőséget keres arra, miként lehetne az idősödő lakosság támogatását úgy kialakítani, hogy életminőségük ne romoljon és egyben elfoglaltságuk révén a helyi kulturális örökséget az ifjabb várgesztesieknek továbbadják.

Digitális fotó pályázatot kívánunk hirdetni több kategóriában, amelynek célja kis falunk és környezetünk bemutatása, vendégek csábítása Várgesztesre. A díjnyertes fotó sorozatokat a Faluházban és a Villaparkba kívánjuk kiállítani, és a www.vargesztes.hu-n megjelentetni.

Új terveinkről is írtunk a 2012. évi személyi jövedelemadó 1 %-át a Várgesztesért Közalapítvány javára felajánló Nyilatkozó nyomtatványok eljuttatása idején.

Várjuk továbbá azon gazdálkodó szervezetek, cégek támogatását, akik egyet értenek céljainkkal. Személyes találkozón egyeztetjük a részleteket.

2013. május 13-án tartott Kuratóriumi ülésen egyhangú döntéssel befogadtuk az Ifjúsági Táncsoportot a Várgesztesért Közalapítványba. Vezetőjük továbbra is Pillmann Andrea marad. Bízunk benne, hogy az Egyesületi törvény miatt közösen jelentősebb anyagi hátteret tudunk biztosítani és együtt pályázhatunk.

Közreműködésüket, támogatásukat előre köszönjük!

Rising Károlyné, Elnök

A fotópályázat kitérőjét Gesztes honlapjának ESEMÉNYEK menüpontjában tekintheti meg!

Búcsú az iskolától

Kilenc, köztük egy környei és egy várgesztesi diák számára szólalt meg utolsó alkalommal a csengő a vértessomló általános iskolában. Szeptemberben viszont 23 kis elsős érkezik Oroszlányból, Környéről, Tatabányáról és Várgesztesről is, így 172-re, olyan magasra emelkedik az iskola tanulói létszáma, amilyen már húsz éve óta nem volt. Gubicza István kilenc ballagó diákját a hetedikesek nevében Lencz Tímea búcsúztatta, megígérve, hogy csínjaikban is követik példájukat. A végzősök részéről Zink Patrícia idézte fel a mögöttük álló esztendőket kedves emlékeit, s mondott köszönetet a pedagógusoknak, szülőknél, majd Hartdégenné Rieder Éva szót a ballagókhöz.

Nem is volt olyan rég, hogy elsőként léptek át az iskola küszöbét és szívetek kalapált, mert még nem tudtátok valójában, milyen lesz iskolásnak lenni. Aztán jöttek a szürke hétköznapok,

amelyek tanulásból álltak. Ma még egyszer újraélték a felelőségek, dolgozatírások izgalmait, a kirándulások emlékezetes pillanatait, a sportversenyeket, mikulás bulikat, karácsonyi ünnepségeket. Mindent ezerszer lejátsoztok magatokban, szívetekbe véstitek az eltűnt időt, hogy örökre ott maradjon – fogalmazott az igazgató, aki a Kék madár című mesével indította útjukra a diákokat: ... a kék madár mindig velünk van, ha szeretjük egymást... de mindig elrepül, ha bántjuk egymást, ha irigykedve figyeljük mások örömeit. Mert a kék madár maga a boldogság és kalitkája az emberi szív...

Az ünnepséget immár hagyományosan a kívánság léggömbök elengedése zárta: a diákok, osztályfőnök és igazgató színes lufijait hosszú percekig követték a tekintetek, s mintha egy pillanatra szívformát ábrázoltak volna, mielőtt eltűntek a látóhatáron.

Kedves Szülők!

A Várgesztesi Önkormányzat idén is meghirdeti napközis táborát a Faluházban!

A tábor időtartama 3 hét 2013.07-15-től – 08.01-ig. Várgesztesi állandó lakhellyel rendelkező, illetve várgesztesi tartózkodási engedéllyel rendelkező gyermekeknek a tábor díja: 5000 HUF/hét/fő.

Mindenki másnak : 10.000 HUF/hét/fő.

A tábor programjairól érdeklődni, és a táborra jelentkezni 2013.07.08-tól Geiszt Róbertnél lehet a Faluházban, illetve a 20-280 24 25 telefonszámon.

GESZTESI KRÓNKA • Közéleti és információs havilap • Lapalapító és kiadó: Várgesztes Község Önkormányzata, 2824 Várgesztes, Arany J u 47. • Felelős kiadó: Menoni Gabriella polgármester • Főszerkesztő: Salamon Gyöngyi, e-mail: salamongy@t-email.hu • 20/96 11-833 • Hirdetésfelvétel: 20/96 11-833 • Lapzártá: minden hónap 8. napja. Megjelenik havonta 230 példányban. • Készül: Sollers nyomda - Tata, felelős vezető Belec Zsolt - 12/124/2011. A szerkesztőség fenntartja magának a jogot, hogy az olvasói leveleket, reflexiókat rövidített formában, szerkesztve közölje. Ezek az írások nem minden esetben tükrözik a szerkesztőség véleményét. A meg nem rendelt anyagok és hirdetések tartalmáért a szerkesztőség felelősséget nem vállal. Anyagokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza. ISSN: 2062-5472

2013. JÚLIUS

VÁRGESZTES KÖZSÉG ÖNKORMÁNYZATÁNAK KÖZÉLETI ÉS INFORMÁCIÓS HAVILAPJA

Jubilált a Csengőnap

Két évtizeddel ezelőtt az egyik várgesztesi lakópatrióta, Náci bácsi feleségével nemzetiségi népviseletbe öltözve, lovaskocsival, csengő és harangzúgás közepette érkezett a várrétre, emlékeztetve a helyi német nemzetiséget arra, hogy a bajorországi telepések éppen 250 éve érkeztek erre a területre. Azóta minden évben megrendezik a Csengő- és falunapot a festői környezetben fekvő településen, idén huszadszor.

A program délelőtt a legkisebbek szórakoztatásával kezdődött. Az apróságokat az Ákom-Bákom Bábcsoport mesejátéka varázsolta el, majd nagy örömeikre hivatalosan is átadták a falu új játszótérét. A beruházáshoz 14,3 millió forintot nyert pályázaton az önkormányzat, s ezt egészítette ki a 36 milliós önrésszel – ismertette a projektet Menoni Gabriella polgármester

a nemzeti színű szalag átvágása előtt.

Koradéltután aztán benépesült a faluház, ahol a vendégek mellett ott volt Kluber János alpolgármester és a képviselő-testület több tagja is. A ház sportsarnoka adott otthont a német nemzetiségi kultúrműsornak, amit kedves gesztus előzött meg. Hagyomány, hogy Csengőnapon a polgármester köszönti a község legkisebb lakóit, így idén őt, az eltelt egy év alatt született apróság anyukája, apukája vehette át az emléklapot. Az ünnepségen elbúcsúztatták a ballagó óvodásokat, a nyolcadik osztályt végzett diákok pedig egy-egy bibliát vehettek át.

A nyitóeseményt követően elsőként a legkisebbek, az óvodások és az iskolások léptek színpadra, majd sorra mutatták be produkcióikat a nemzetiségi táncgyűtte-

sek és dalkörök. A helyiek mellett idén Kecskédéről, Dunaszentmiklósról és Alsógalláról érkeztek művészeti csoportok.

A huszadik Csengőnap programját bál zárta, melyen a Várgesztesi Vagányok zenekar szolgáltatta a talpalávalót.

AKINEK ELŐSZÖR SIKERÜLT

Hogyan lett a kovácmester fiából orvos, van Kos-ból Vánkos?

1916-ban Vánkos Lajos kovácmester kötött Várgesztesre négy gyermekkel. Édesapja, Vánkos Sándor még Tapolcafőn volt földműves gazdálkodó. Nemes Szabó Erzsébettel kötött házasságából született még Erzsébet, aki Lajos nagyvonalúságának köszönhetően nászajándékként megkapta Tőle a családi birtok ráeső örökrészét. Úgy gondolta, hogy Ő a mesterségére alapozva fenn tudja tartani a családját. Új lapot nyitott és új helyen, Várgesztesen, a tóparti kovácműhelyben nagy szakértelemmel izzította és alakította a vasat. Teréz, Lajos, Mária és Károly után itt született még Anna, József és László.

Mint a mesében, a legkisebb, a hetedik gyermek volt a legszerencsésebb. Vánkos László 1928-ban született és 1955-ben friss orvosi diplomával tért vissza Tatára, azoknak az embereknek a földjére hálából, akiknek – mint mondotta – a pénzén tanult. Hogy megértsük a mesébe illő történetet, nézzük meg, mi is történt az emberöltőnyi 27 év alatt. Az első nagy szerencse az orvosi diplomához vezető úton, hogy az alapokat a legendás Molnár tanítónál szerezte meg. 2011. december 17-én a Molnár János tiszteletére rendezett centenáriumi ünnepségen így emlékezett a kezdetekre: „Az életedet jelentő tanítással minden diákodat felkészítetted azzal az ismeretanyaggal, amelyet megkövetelt tőle az élet, kit a munka, kit a tanulás területén.”

Amásodik nagy szerencse, hogy Klebelsberg Kunó és Hóman Bálint személyében két olyan oktatási minisztere volt az országnak, akik a jól tanuló, szegény sorsú gyermekek oktatásával kívánták elérni a hanyatlás jeleit mutató középosztály felhívását. Az ifjú László a hat elemi elvégzését követően levélben kérte a Dunaalmáson működő szórvány iskola igazgatójától az ösztöndíjas továbbtanulás lehetőségét. A hívó szóra 1941. január 6-án, a második fél év elején érkezett az új iskolába, és az igazgató áprilisban tehetségkutató versenyvizgára küldte, ahol jól megfelelt a követelmények. Anyyira jól, hogy azonnal felvették a Váci Piarista Gimnáziumba, mindjárt a második osztályba, és az első osztályos bizonyítványt magánvizsgálattal szerezte meg. A Váci gimnázium egyike volt a Rómában, az 1600-as években Kalazanci Szent József által alapított Kegyes Iskoláknak (Scholarum Piarum), a kegyesség és tudomány jegyében, a szegény sorsú gyerekek boldogulására.

Hét állami ösztöndíjas év következett a tudásra szomjas ifjú számára. A második évet kitűnő eredménnyel végezte, és jutalmul üdülhetett a Balatonnál. Nagy elismeréssel gondol vissza tanáira, különösen az ógörögöt tanító tanárára, aki olasz és

latin szakos is volt, továbbá írt és olvasott németül, franciául és angolul. Minden órára nagy halom könyvet cipelt és együtt elemezték például az Odüsszeia görög eredetijét, valamint a magyar és német fordítását. Hilhetetlen mennyiségű tudásra tett szert, és 1949-ben kitűnően érettségizett, többek között latin, görög és francia nyelvből. A németet a játszótársaitól tanulta, és a kollégiumban a diáktársainak segített, ezzel is tökéletesítve a nyelvtudását. Tanárai nyelvésznek szánták, mégis orvosira jelentkezett, ahova egyből felvették.

Az orvosi pálya iránti vonzalma háborús élményeiből táplálkozott. 1945. januárjában Károly és József bátyjával együtt elvitték az oroszok málenkij robotosnak. Őt szerencsére hazaengedték. A bérmakeresztapjához, Tóni bácsihoz, a falu plébánosához beszállásoltak egy tábort lelkész, aki aztán magával vitte ministránsnak. Ezzel akarták megóvni a 16 éves fiút az esztelen háborús bevetéstől. Németországban a tábort papot a magyar hadosztály egészségügyi részlegéhez helyezték, így került az orvosok és súlyos sebesültek közelébe. Szívet tépő élmény volt, amikor egy borzalmasan szenvedő katona azt követelte, hogy „döglesszetek meg!” Ekkori elhatározását váltotta valóra az orvosi diploma megszerzésével.

A Vánkos név eredete az 1600-as évekig nyúlik vissza. Egy távoli unokatestvér, Vánkos József bölcsész derítette ki, hogy Flandriában két van Kos családi nevű ős részt vett a francia elnyomás elleni lázadásban. Mindkettőjükre vérdíjat tűztek ki a lázadás vérbefojtása után. Úgy gondolták, hogy inkább lesznek gyáva élők, mint hősi halottak, és egyikük Pápa környékére menekült, a másik ős Erdélyben telepedett le. Az értetlen hivatalnokok a két rövid szó összevonásából kepeztek új nevet, és egy ékezet segítségével magyar nyelven is értelmes szóvá alakították. Ez a név annyira meggyökeresedett, hogy még az unokák is szigorúan ragaszkodnak a használatához.

Lévai Gizella két éven át tanított a Molnár tanító iskolájában. László itt ismerkedett meg a bájos tanítónővel 1951-ben. Amíg Ő az orvosi egyetemen tanult, szíve hölgye elvégezte a tanárképző főiskolát, és kémia-biológia szakos tanárként, Kömlődön töltött két év után Tatán folytatta tanári munkáját a Vaszary János általános iskolában nyugdíjazásáig. A diákjai szerint szigorú és igazságos tanár volt, és csodálatos édesanyja a családja szerint. Házasságuk 1955-ben kezdődött, és hamarosan két fiuk született. László orvos, intenzív terápia és aneszteziológia a szakterülete, osztályvezető főorvos a Honvéd Kórházban. Leánya második éves orvostanhallgató, a fia gimnazista, a felesége orvos. A második fiú is orvos, pedig kiskorában úgy vélekedett, hogy jobb lenne egy postás Apuka, aki csak dobja a levelet, aztán már nincs több dolga. Az orvos Apuka meg nap, mint nap, a kórházi munka befejeztével, sokszor késő estig rendelt a szépséges családi házuk egyik szobájában. Végül baleseti sebész lett, de két fia már a műszaki egyetemet választotta.

Vánkos László, belgyógyász 54 éves orvosi pályafutása során háromszor részesül miniszteri kitüntetésben, és már nyugdíjasként „Tata városáért” megtisztelő díjat kapott, mégis betegeinek elismerése jelenti számára a legnagyobb örömet. Legbüszkébb a családjára, két gyermekére, négy unokájára. Elégedett az életével, tiszta az orvosi lelkiismerete, teljesítette élete során azt, amire vállalkozott. Nála a legszegényebbek számára is mindig nyitva állt a rendelő ajtaja. „Feleségemnek köszönöm a rengeteg támogatást, mert amíg én dolgoztam, betegeimhez mentem, itthon rendeltem, a család gondjait vállalta magára.” „Áldott jó ember”, mondta érzékenyülve a drága Édesanyja.

-TJ-

Kilencen ballagtak az óvodában

**„Lehet szegény, aki gazdag
S lehet gazdag a szegény
Csak az a fontos, milyen kincs ül
Bent a szíved rejtekén”**

- Ezekkel a gondolatokkal búcsúztatták az óvoda dolgozói a kilenc apróságot, akik szeptembertől az iskolapadban kezdik meg tanulmányaikat – mindannyian a gesztesi iskolában.

Búcsú tanítónéninktől

Lévai Gizella (akiről az előző oldalon olvashattak) Várgesztesen kezdte tanítói pályafutását. Ez a vers, amit egyik tanítványa, Wachter Katalin írt az imádott Gizi néninek, jó üzenet a pályáján elinduló ifjú pedagógusnak. Ma is nagy szeretettel gondol egykori iskolájára, a Várgesztesi gyerekekre.

Négy év előtt egy őszeleji reggelen
Belépett hozzánk könnyedén, mosolyogva,
A híre már eljött, itt járt,
De gyermek fejünk nem látta tisztán
Ki jön, kit várunk,
Kit köt hozzánk négy évre sorsa.
Az ajtó becsukódott mögötte,
Aztán egy család lettünk nap, mint nap,
Ajkairól repdesett felénk a sok szép szó,
Mint virágosó, mint sok szelíd galamb.
Amit a hír szárnya nem hozott meg róla,
Meghozta a számtalan kedves óra.

A négy év könyvében mindegyik nap
Egy gazdag, ajándékokkal, szívvel, szeretettel ékes lap.
Tanítónénik a könyvet itt most becsukja,
Hogy új könyvet kezdjen írni egy más faluban újra.
De az a könyv itt marad,
Egy egész falu népe olvasgatja sokáig, mindig azt,
Amit kedves szép tanító lelkével írt nekünk.
Ha el is megy tőlünk, ez már mind-mind a mi éltető, szeretetet tanító betűnk.
Búcsúzásul köszönjük a kerek szép vonalakat, a dalt, a nevelő sok gondolatot,
Amit nap, mint nap négy éven át nekünk még leányszívvel adott.
Kísérje öröm, boldogság, dal útján,
Gyermekszívek hálája kövesse ezután is lépteit.
És hallja meg, ha nem is lesz közöttünk:
Kis falunk népe hogyan zárja szívébe,
Ki szerette, óvta, gondozta a népet, a gyermekeit.

Várgesztes, 1953. június 17-én.

A ballagás előtt még készült egy utolsó csoportkép az intézmény lakóiról és dolgozóiról, majd kezdetét vette a faluház konferenciatermében az a közel egy órás műsor, mely során a kicsik német nemzetiségi nyelvükön adtak tanúbizonyságot arról, milyen szellemi útravalót kaptak az elmúlt években.

Daloltak, táncoltak, rigmusokat, verseket adtak elő, sőt, még egy pünkösdi jelenetet

is, majd a szülőket, nagyszülőket, rokonokat, ismerősöket is bevonták az előadásba, ami bizonyította az óvoda nevelési módszereinek hatékonyságát, magas színvonalát.

Végül a gyerekek megkapták az útravaló batyut, de ezzel még nem fejeződött be a program, hiszen a szülők meglepetéspartival kedveskedtek, megköszönve ezzel a produkciókat.

Vigyázzon megtakarításaival!

Több új jogszabály is megjelent az elmúlt időszakban, melyek a polgárok megtakarításait érintik. Elég legyem most csak a kamatadóra, vagy a tranzakciós illetékre utalnunk. Az interneten jelent meg egy példa arra, hogy még bukhatunk is megtakarításainkon, ha nem válasszuk meg körültekintően annak módját. Ezt tesszük most közzé, miután szakemberrel is ellenőriztettük a számítások helyességét:

Vegyük azt a példát, amikor is az embernek van éppen 100 ezer forintja, amit nem akar a pénztárcájában, vagy a párnacihában őrizgetni, ezért elbálgat a bankba, ahol éves 4,5% kamatra (MNB irányadó) teszi be, mondjuk pont két hónapra (61 napra). Ezalatt 752 Ft kamatra tesz szert, amit azonban terhel a kamatadó (16%) –120,33 Ft, és a legújabb szabály szerint az egészségügyi hozzájárulás EHO (6%): –45,12 Ft.

Ezzel még nem lenne különösebb gond, hiszen a tőkével együtt 100.586,55 Ft felett rendelkezhet a lekötés lejártakor. A meglepetés majd akkor éri a polgárt, amikor úgy dönt, felveszi a pénzét, ugyanis még meg kell fizetnie a tranzakciós illetéket (6%) –603,52 Ft. A végeredmény az, hogy két hónap után kézbe kap 99983 Ft-ot, ami kevesebb, mint az eredetileg betett összeg!